

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

500-A SESIUNE PLENARĂ A CESE DIN 9 ȘI 10 IULIE 2014

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile structurale de ameliorare a rezilienței instituțiilor de credit din Uniunea Europeană

[COM(2014) 43 final – 2014/0020 (COD)]

(2014/C 451/07)

Raportor: dl **Edgardo Maria IOZIA**

La 25 februarie 2014 și la 27 martie 2014, în conformitate cu articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Parlamentul European și, respectiv, Consiliul au hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile structurale de ameliorare a rezilienței instituțiilor de credit din Uniunea Europeană

COM(2014) 43 final – 2014/0020 (COD).

Secțiunea pentru piața unică, producție și consum, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 23 iunie 2014.

În cea de-a 500-a sesiune plenară, care a avut loc la 9 și 10 iulie 2014 (ședința din 9 iulie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 97 de voturi pentru, 1 vot împotriva și 3 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 Comitetul Economic și Social European (CESE) își exprimă sprijinul deplin pentru reforma structurală a sistemului bancar, considerând-o reforma-cheie în raport cu numeroasele măsuri legislative luate ca urmare a crizei financiare. CESE subliniază că, prin această reformă, se lansează în premieră o reglementare aprofundată a nucleului sistemului bancar, finalizând uniunea bancară. În plus, acest lucru poate aduce o contribuție importantă la restabilirea încrederii în rândul întreprinderilor și a publicului, și, urmărind să se asigure o finanțare adecvată pentru economie, la o consolidare a sistemului bancar european și la reducerea riscului de contaminare.

1.2 CESE este convins de necesitatea absolută a acestui regulament, care va redefini gestionarea unei game complexe de servicii bancare și financiare. Este evident pentru Comitet că propunerea de regulament nu va fi suficientă pentru a evita o nouă criză. Acest lucru necesită o schimbare majoră a culturii financiare și transpunerea în practică a principiilor etice în activitatea cotidiană a întregului sector financiar. Toate părțile interesate ar trebui să fie implicate în construirea unui nou sistem financiar și economic, cu scopul de a crea un sector financiar durabil și rezistent, și ar trebui găsit un echilibru optim între interesele tuturor părților implicate. În acest scop, CESE sprijină și încurajează un acord major de relansare a economiei și de recâștigare a încrederii în instituțiile financiare, cerând Comisiei să promoveze un pact social european pentru un sistem financiar durabil. Angajații, managementul, acționarii, investitorii, familiile, IMM-urile, sectoarele industriale și clienții comerciali ar trebui să ajungă la un acord stabil și echitabil pentru a crea un sector al serviciilor financiare orientat către dezvoltarea prosperității, sprijinirea economiei reale, a creșterii economice și a creării de locuri de muncă de calitate, care să respecte mediul și să evite consecințele sociale negative și nedorite.

1.3 CESE subliniază necesitatea de a se garanta uniformitatea criteriilor de evaluare a autorităților naționale și recomandă ca reglementarea să se aplice în mod omogen la nivel european și, în măsura posibilului, să se coreleze cu autoritățile naționale ale țărilor terțe.

1.4 CESE își exprimă îndoielile cu privire la coexistența diverselor reglementări naționale alături de cele europene. Într-adevăr, CESE consideră că o astfel de arhitectură s-ar putea să nu garanteze uniformitatea punerii în aplicare a noilor reguli. Comitetul salută faptul că această derogare a fost gândită doar pentru legislația în vigoare la data adoptării propunerii de regulament, cu condiția să fie garantată corelarea totală cu regulamentul de față.

1.5 CESE consideră că regulamentul propus de Comisie este un răspuns valabil și eficient prin care pot fi separate activitățile bancare comerciale de activitățile de investiții. Într-adevăr, în raport cu metodele prevăzute de diverse țări, soluția aleasă se bazează pe un proces dialectic și de evaluare care face posibilă evitarea contradicției cu modelul de bancă universală, menținându-l, acționând doar asupra riscurilor excesive asociate cu acest model.

1.6 CESE subliniază că impactul propunerii legislative asupra locurilor de muncă nu a fost luat în considerare în mod adecvat. Sute de mii de locuri de muncă ar putea fi pierdute ca urmare a introducerii ansamblului de reglementări privind serviciile financiare; este inacceptabil că nu au fost prevăzute măsuri de reducere a impactului social direct și indirect cauzat. Prezentul regulament ar putea avea un impact direct limitat, dar efectele posibile asupra activelor întreprinderilor s-ar putea repercuta asupra întregului sistem financiar. Pe de altă parte, ar trebui recunoscut că reducerea riscului pe care îl reprezintă băncile la unul relativ neînsemnat ar putea aduce beneficii întregii economii reale, cu avantaje neîndoielnice pentru ocuparea forței de muncă în general.

1.7 Există temeri serioase că aceste costuri vor fi suportate de lucrători. Deși Comisia a ținut seama de acest aspect în evaluarea sa de impact, nu i-a acordat multă atenție și în reformă. Este adevărat că sectoarele de activitate avute în vedere de reformă sunt cele cu utilizare mai puțin intensivă a forței de muncă, dar efectele indirecte ale reformei vor genera politici de reducere a costurilor, care se pot concretiza prin noi pierderi de locuri de muncă, așa cum au avertizat unele instituții bancare importante.

1.8 Forțele care intră în joc sunt numeroase (grupuri de presiune financiară, mari state membre, consumatori și investitori, gospodării, întreprinderi mari și mici, asociații etc.), iar interesele sunt divergente. Învățămintele trase într-o vreme în care prevalau logicile impuse de sistemul financiar ar trebui să fie clare de acum înainte: cel care trebuie să prevaleze este interesul public. Ca atare, Comitetul recomandă schimbarea paradigmei și plasarea interesului comun în centrul preocupărilor, într-un mod care să echilibreze interesele tuturor părților interesate, pentru că este convins că doar în acest mod reforma va funcționa eficient.

1.9 CESE este convins că un sistem financiar sustenabil presupune răbdare din partea actorilor financiari, care renunță să caute profitul pe termen scurt indiferent de costuri, acordând prioritate eficienței și stabilității pe termen lung. Acest regulament propune o modificare a modelului de afaceri.

1.10 În opinia CESE, Comisia ar trebui să acorde mai multă atenție investitorilor și lucrătorilor, de care reforma nu prea ține seama acum. Pe termen lung, durabilitatea sistemului este garantată de încrederea reînnoită, pe care o va crea un mediu mai sigur atât pentru investitori, cât și pentru lucrători, participanți activi la procesul de gestionare a riscurilor.

1.11 CESE consideră că este util și recomandabil ca reglementarea să fie aplicată în mod flexibil. „Biodiversitatea”⁽¹⁾ activităților bancare reprezintă, de fapt, o garanție pentru stabilitatea și eficiența sistemului. CESE dorește însă să precizeze că acest principiu nu trebuie confundat cu aplicarea arbitrară a regulilor.

1.12 CESE recomandă Comisiei să includă în evaluarea sa de impact o evaluare detaliată a interacțiunii dintre principalele propuneri ale actualului regulament și alte inițiative luate recent, precum Directiva privind cerințele de capital, DRRB și MUR etc., precum și o evaluare a riscurilor legate de migrație către băncile din sistemul paralel.

⁽¹⁾ JO C 100, 31.3.2009, p. 84.

1.13 CESE recomandă o cooperare strânsă și coordonarea activităților de supraveghere între Autoritatea Bancară Europeană (ABE) și autoritățile naționale, care cunosc bine piețele și care vor juca un rol esențial în gestionarea noului sistem financiar european reformat.

2. Propunerea de regulament

2.1 În opinia Comisiei, propunerea reprezintă o parte esențială a răspunsului Uniunii la problematica dilemei bancare TBTF („*too big to fail*” – „*prea mare pentru a fi lăsat să eșueze*”), urmărind să evite ca în sistemul bancar al Uniunii să existe zone cu riscuri necontrolate și negestionate. Propunerea va frâna extinderea activităților pur speculative.

2.2 Propunerea de regulament are ca obiectiv prevenirea riscurilor sistemice, a tensiunilor financiare sau a falimentului entităților mari, complexe și interconectate din sistemul financiar, în special al instituțiilor de credit, și îndeplinirea următoarelor obiective:

- (a) reducerea asumării unor riscuri excesive în cadrul instituției de credit;
- (b) eliminarea conflictelor importante de interese între diferitele părți ale instituției de credit;
- (c) evitarea alocării neadecvate a resurselor și încurajarea acordării de împrumuturi către economia reală;
- (d) contribuția la asigurarea unor condiții de concurență nedenate pentru toate instituțiile de credit din cadrul pieței interne;
- (e) reducerea gradului de interconectare din cadrul sectorului financiar care conduce la riscuri sistemice;
- (f) facilitarea gestionării, monitorizării și supravegherii eficiente a instituției de credit;
- (g) facilitarea rezoluției ordonate și a redresării grupului.

Propunerea de regulament stabilește norme referitoare la:

- (h) interzicerea activităților de tranzacționare pe cont propriu;
- (i) separarea anumitor activități de tranzacționare.

2.3 Alte tipuri de servicii și produse financiare suplimentare (securitizare, obligațiuni corporative, produse derivate etc.) ar trebui să fie autorizate în continuare.

3. Observații introductive

3.1 În opinia Comisiei, criza financiară a costat guvernele UE în jur de 1 600 de miliarde EUR (13 % din PIB-ul UE) sub formă de ajutoare de stat prin intermediul acțiunilor de salvare a sectorului financiar.

3.2 Concentrarea sectorului bancar este foarte ridicată: 14 grupuri bancare europene figurează pe lista instituțiilor financiare de importanță sistemică la nivel mondial (SIFI), iar 15 grupuri bancare dețin 43 % din totalul activităților de piață, ceea ce corespunde unui procent de 150 % din PIB-ul UE-27, primele 30 de grupuri deținând 65 % din aceste activități!

3.3 Criza financiară – apărută în SUA, dar propagată cu viteza fulgerului în sistemul european – are mai multe cauze, între care cele mai pregnante sunt asumarea unor riscuri excesive, utilizarea exagerată a efectului de pârgăhie, inadecvarea exigențelor în materie de capital și de lichidități și structura complexă a sistemului bancar în general.

3.3.1 În octombrie 2012, grupul Liikanen a făcut următoarea declarație: „este necesar să se solicite separarea juridică a anumitor activități financiare deosebit de riscante de activitățile băncilor care acceptă depozite în cadrul aceluiași grup bancar. Activitățile ce urmează a fi separate ar include activitățile de tranzacționare în cont propriu de valori mobiliare și instrumente derivate, și anumite alte activități strâns legate de valorile mobiliare și de piețele instrumentelor derivate” ⁽²⁾.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

3.4 Prin această propunere, Comisia urmărește să reducă marjele de risc ale sistemului bancar și să pună sub control toate operațiunile cu potențial speculativ. Acest regulament trebuie examinat în corelare cu cel privind raportarea și transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare ⁽³⁾, care urmărește să reducă opacitatea așa-numitelor instituții financiare nebankare. Se cuvine reamintit că, la sfârșitul anului 2012, acestea gestionau 53 000 miliarde EUR, ceea ce înseamnă jumătate din totalul activităților sistemului bancar internațional, în principal în Europa (aproximativ 23 000 miliarde EUR) și în Statele Unite (19 300 miliarde EUR). Aceste cifre sunt impresionante dacă sunt comparate cu totalul PIB-ului UE-28, care nu depășea 13 071 miliarde EUR în 2013 (Eurostat).

3.5 În Rezoluția McCarthy a Parlamentului European ⁽⁴⁾ sunt menționate câteva principii fundamentale, arătându-se printre altele că: „principiul de bază al reformei bancare trebuie să fie acela de a asigura un sistem bancar sigur, stabil și eficient care să fie în slujba nevoilor economiei reale, ale clienților și ale consumatorilor; [...] reforma structurală trebuie să stimuleze creșterea economică prin susținerea furnizării de credite către economie, îndeosebi pentru IMM-uri și noi întreprinderi, să confere mai multă rezistență în fața potențialelor crize financiare, să restabilească încrederea în bănci și să elimine riscurile pentru finanțele publice; [...] un sistem bancar performant trebuie să aducă o schimbare a culturii bancare pentru a reduce complexitatea, a încuraja concurența, a limita intercorelarea între activitățile riscante și cele comerciale, a îmbunătăți guvernarea corporatistă, a crea un sistem de remunerare responsabil, a permite o redresare și o rezoluțiune eficace a băncilor, a întări capitalizarea băncilor și a furniza credite economiei reale”.

Noul sistem de supraveghere a piețelor internaționale a fost consolidat, monitorizarea devenind mai aprofundată și fiind dotată cu puteri mai mari decât în trecut, fiind mai puțin discreționară și oferind mai multe garanții piețelor și utilizatorilor finali.

4. Punctele-cheie ale audierii

4.1 CESE consideră că măsurile Comisiei urmează direcția bună, dar dorește să-i prezinte acesteia anumite puncte de vedere apărute din dezbaterile cu părțile interesate și în legătură cu care nu pare să se fi reflectat suficient. De aceea, CESE atrage atenția Comisiei asupra câtorva puncte-cheie din intervențiile diverselor părți interesate. Chiar dacă nu reflectă întru totul punctul de vedere al CESE, ele merită să fie făcute cunoscute întocmai.

4.2 În general, reforma supusă atenției a fost primită favorabil. Interzicerea activităților de tranzacționare pe cont propriu și separarea activităților tradiționale și de tranzacționare sunt percepute de cele mai multe ori ca instrumente prin care pot fi îngădite speculațiile pe produse financiare și pot fi relansate împrumuturile bancare, acestea din urmă reprezentând principala sursă de finanțare a IMM-urilor, însă fiind puternic restrânse de politicile speculative de tranzacționare din ultimii ani.

4.3 Este important ca, în aplicarea reformei, să se țină seama de diversitatea modelelor economice, pentru ca băncile locale să rămână în continuare în serviciul economiilor locale.

4.4 Modelul economic al băncilor populare și cooperative merită o atenție specială. Se consideră că reforma nu a fost adaptată și nu este adaptabilă la rețeaua specifică a acestora. Preocuparea principală se referă la faptul că reforma ar putea denatura modul de funcționare a acestora și prezența de zi cu zi a lor pe teren, pentru a sprijini economia reală. Ca atare, se recomandă păstrarea specificului acestor bănci și a modului în care acestea lucrează.

4.5 Împreună cu celelalte numeroase măsuri luate de Comisie în ultimii ani, reforma va permite îmbunătățirea transparenței diverselor operații și a sistemului bancar în general, dar va spori și costurile generale la diverse niveluri. În acest sens, dezbaterile au evidențiat în mod clar necesitatea de a dispune de o evaluare de impact globală a reformelor de reglementare financiară, chiar dacă misiunea este una complexă.

4.6 Temerea este că aceste costuri vor fi transferate – așa cum se întâmplă adesea – pe umerii utilizatorilor finali ai serviciilor financiare. Se pune întrebarea dacă efectele benefice pe care noile măsuri ar trebui să le genereze, de exemplu în ceea ce privește securitatea sistemului bancar, nu vor fi mai mici decât cele negative.

4.7 În ceea ce privește problema specifică a protecției denunțătorilor, Comitetul și partenerii sociali care s-au exprimat în legătură cu această problemă salută reglementările propuse de Comisie. Se solicită ca sintagma „protecție adecvată” să fie mai bine definită (art. 30) și să se clarifice extinderea regulilor prevăzute în cazul tuturor lucrătorilor, încurajându-i și stimulându-i să semnalizeze eventuale infracțiuni.

⁽³⁾ COM(2014) 40 final.

⁽⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+COMPARL+PE-506.244+01+DOC+PDF+V0//RO&language=RO> (2013/2021(INI)).

4.8 În ceea ce privește sancțiunile prevăzute (art. 28 și 29), se recomandă ca responsabilitatea eventualelor infracțiuni să fie recunoscută mai întâi la nivel instituțional, de guvernanță, și nu la cel al individului.

4.9 În schimb, în ceea ce privește sistemul de remunerare, se solicită ca regulamentul să reamintească explicit dispozițiile articolului 69 din Directiva privind cerințele de capital (CRD IV).

5. Observațiile CESE

5.1 CESE salută măsurile prevăzute în propunerea Comisiei și este de acord că un regulament este instrumentul juridic adecvat, deoarece acesta se potrivește cu scopul de a armoniza piața unică, pentru a evita arbitrajul de reglementare și pentru a permite întoarcerea la un sistem bancar eficient și productiv, în beneficiul cetățenilor și comunității, în sprijinul economiei reale, al gospodăriilor și în favoarea unei dezvoltări sociale echilibrate și durabile, cu viziune pe termen lung, reușind să combine inovarea cu securitatea.

5.2 CESE a sprijinit cu convingere reformele succesive, care încep să-și arate rezultatele. Regulamentul de față abordează una din cele mai complexe și sensibile probleme ale întregului sistem: reziliența și structura juridică a instituțiilor financiare, unele dintre ele având un volum de activitate mai mare decât PIB-ul multor state membre. Volumul de activitate global al primelor zece bănci europene depășește PIB-ul UE 28 ⁽⁵⁾ (peste 15 000 miliarde EUR).

5.3 Propunerea de regulament urmărește să taie ferm nodul gordian reprezentat de mărimea, interconexiunile și complexitatea anumitor instituții așa-zis „sistemice”, adică cele care pot provoca o criză a sistemului. „*Too big to fail*” – prea mari pentru a fi lăsat să eșueze – a devenit o mantră în spatele căreia au avut loc comportamente ce au încălcat nu doar cele mai elementare principii etice, dar care sunt și frauduloase și ilegale, cum o demonstrează în continuare scandalurile financiare mai mult sau mai puțin recente. Aceste comportamente sunt acoperite de un eufemism, risc etic (*moral hazard*)!

5.4 Comisarul Barnier a anunțat adoptarea textului prin aceste cuvinte: „*Obiectivul nostru este de a evita existența băncilor prea mari pentru a fi lăsate să eșueze, prea costisitoare pentru a fi salvate și prea complexe pentru a fi restructurate*”.

5.5 CESE consideră că măsurile propuse sunt adecvate, reducând riscul pentru contribuabili de a trebui să intervină din nou pentru salvarea băncilor falimentare. În urma intervențiilor de salvare repetate, CESE a avertizat cu privire la efectele dezastruoase pe care le-ar avea asupra datoriilor suverane și, în consecință, cu privire la efectele negative ale recesiunii devenite inevitabilă. Din nenorocire, aceste previziuni s-au adeverit cu asupră de măsură, din cauza erorilor incredibile comise în legătură cu efectele multiplicării politicilor de ajustare bugetară solicitate de diversele situații naționale sau din cauza unei politici mioape și eronate a Uniunii, care nu a înțeles că era nevoie de o acțiune flexibilă și de măsuri de compensare pentru combaterea recesiunii.

5.5.1 Abia acum se întrevăd pagubele provocate de această politică și suntem nevoiți să recunoaștem că doar gestionarea înțeleaptă a Băncii Centrale Europene în zona euro a evitat ce e mai rău și a salvat moneda euro și, la urma urmei, Uniunea. Dacă CESE ar fi fost ascultat, poate că am fi putut evita producerea multor pagube!

5.6 Comisia atribuie pe bună dreptate Autorității Bancare Europene (ABE) un rol determinant în cadrul acestui regulament. ABE va fi consultată dacă trebuie adoptate anumite decizii prevăzute de această propunere, va fi însărcinată cu pregătirea proiectelor de standarde tehnice și a normelor de aplicare și va trebui să informeze Comisia prin rapoarte în legătură cu aplicarea regulamentului. În mai multe rânduri, CESE semnalase că, în ciuda profesionismului său indiscutabil, Comisia nu aloca suficiente resurse și responsabilități acestei importante autorități.

5.7 În 1999, Statele Unite au adoptat o lege care abroga Legea Glass-Steagall și mai ales distincția dintre băncile comerciale și băncile de investiții. Din păcate, și Uniunea a urmat opțiunea nefastă a administrației americane. CESE subliniază că dispozițiile actuale restabilesc de facto separarea acestor domenii de activitate și merg chiar mai departe, dat fiind că interzic – în afară de câteva excepții – instituțiilor care primesc depozite să efectueze activități de investiții în cont propriu și să dețină active în vederea tranzacționării.

5.7.1 Este esențial ca UE să colaboreze îndeaproape cu țările terțe, în special cu SUA, pentru a ajunge la o abordare substanțială comună în ceea ce privește regulamentul. CESE solicită Comisiei să consolideze cooperarea internațională.

(5) <http://www.rebanks.com/top-european-banks/assets>

5.8 Propunerea de regulament lasă o mare marjă de manevră autorităților competente. Este indispensabil ca acestea să acționeze și să-și bazeze evaluările pe criterii clare, armonizate și previzibile, care stabilesc momentul în care o bancă nu mai poate continua să gestioneze riscurile ridicate legate de negociere. Fără un cadru de referință comun, riscul de interpretare subiectivă ar produce efecte contrare celor dorite, în conformitate cu dispozițiile art. 114 din TFUE.

5.9 CESE salută decizia finală a Comisiei de a nu trece la o separare ex-ante a activităților de piață și a celor de negociere în cont propriu și de a prefera o alegere ex-post; din acest motiv, este esențial să existe norme tehnice, a căror elaborare a fost – pe bună dreptate – încredințată ABE. În vederea aplicării normelor în materie de rezoluție și în special a înființării autorității de rezoluție, aprobată în decembrie 2013 de Consiliul Ecofin, CESE recomandă să se prevadă de pe acum modalitățile în care vor fi corelate și identificate responsabilitățile tuturor actorilor naționali și europeni, pentru a evita orice risc de suprapunere a deciziilor sau – și mai rău – de interpretare și evaluare diferită de către autoritățile competente. Autoritatea unică de rezoluție ar trebui să fie asociată încă din momentul înființării sale în implementarea mecanismului și să participe, împreună cu ABE, la definirea standardelor tehnice.

5.10 CESE nu împărtășește niciuna dintre criticile formulate de Comisie cu privire la importanța relativă a activităților care ar putea fi separate. În unele instituții de credit, aceste activități aveau o pondere mai mult decât considerabilă, iar absența unor reguli concrete le-a expus la riscuri foarte ridicate, care ar fi putut provoca o criză sistemică cu mult mai severă decât cea survenită, cu efecte previzibile dezastruoase asupra sistemului de plăți și a economiei în general. Doar injectarea unor noi sume considerabile de bani, în detrimentul contribuabililor, și capacitatea de reacție a BCE au permis evitarea catastrofei.

5.11 CESE își exprimă recunoștința și aprecierea pentru integrarea în regulament de către Comisie a dispozițiilor care protejează personalul din sectorul bancar expus repercusiunilor foarte negative în cazul denunțării unor nereguli și care răspund astfel unei îndatoriri civice, suferind însă retorsiuni morale și pierzându-și uneori locul de muncă. Aceste activități de monitorizare internă, cunoscute ca denunțare a abuzurilor (*whistleblowing*) trebuie încurajate și sprijinite. Respectarea reglementărilor este adesea neglijată, eludată sau chiar încălcată, expunând instituțiile bancare și personalul acestora la riscuri incalculabile. Descoperirea recentă a unor activități care încălcă orice normă și orice lege de către anumite entități cunoscute și foarte respectabile a fost posibilă datorită colaborării active a celor care lucrau acolo!

5.11.1 CESE cere Comisiei să instituie o monitorizare specifică a obligației statelor membre de a adopta legislații de protecție adecvată și să prezinte un raport în materie în termen de doi ani de la punerea în aplicare a regulamentului.

5.12 CESE este foarte sensibil la tema raporturilor cu țările terțe, mai ales în ceea ce privește reciprocitatea și respectarea legislațiilor de către toți actorii care operează pe teritoriul Uniunii, considerând că modul de operare al Comisiei este echilibrat și sprijinind propunerea sa în materie. CESE recomandă să se continue și să se intensifice cooperarea cu Statele Unite, în special în domeniul reglementării sectorului financiar, pentru a dispune de sisteme cât mai omogene cu putință și care să abordeze temele similare în mod uniform.

5.13 De asemenea, CESE salută faptul că regulamentele Comisiei încep să țină seama de unul din punctele asupra cărora a insistat cel mai mult în trecut, în acest caz fiind vorba de sancțiuni administrative, dat fiind că cele penale nu țin de competența sa. Propunerile Comisiei par coerente, adecvate și disuasive.

5.14 În repetate rânduri, CESE și-a exprimat rezervele în ceea ce privește utilizarea actelor delegate. Cu toate că recunoaște importanța adaptării dispozițiilor legislative în decursul timpului, CESE observă că sistemul actelor delegate introduce elemente de incertitudine, ceea ce nu este de dorit în acest domeniu.

Bruxelles, 9 iulie 2014.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Henri MALOSSE